

УХВАЛА

ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Благої Інни Олексіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України

м. Київ
11 грудня 2019 року
№ 318-1(II)/2019

Справа № 3-299/2019(7090/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого, доповідача,
Лемака Василя Васильовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Благої Інни Олексіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Блага І.О. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 21, 22, пунктам 1, 8 частини другої

статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до частини першої статті 389 Кодексу учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити у касаційному порядку:

- рішення суду першої інстанції після апеляційного перегляду справи та постанову суду апеляційної інстанції, крім судових рішень, визначених у частині третьій цієї статті;
- ухвали суду першої інстанції, вказані у пунктах 3, 6–8, 15, 16, 22, 23, 27, 28, 30, 32 частини першої статті 353 Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку;
- ухвали суду апеляційної інстанції про відмову у відкритті або закритті апеляційного провадження, про повернення апеляційної скарги, про зупинення провадження, щодо забезпечення позову, заміни заходу забезпечення позову, щодо зустрічного забезпечення, про відмову ухвалити додаткове рішення, про роз'яснення рішення чи відмову у роз'ясненні рішення, про внесення або відмову у внесенні виправлень у рішення, про повернення заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, про відмову у відкритті провадження за нововиявленими або виключними обставинами, про заміну сторони у справі, про накладення штрафу в порядку процесуального примусу, окремі ухвали.

З матеріалів справи вбачається, що 4 травня 2017 року Публічне акціонерне товариство „ОТП Банк“ звернулося до Київського районного суду міста Харкова з заявою про виконання рішення Київського районного суду міста Харкова від 24 червня 2010 року, а саме про видачу дублікатів виконавчих листів в частині, зокрема, стягнення з Благої І.О. заборгованості за кредитним договором та про поновлення строку пред'явлення виконавчого документа до виконання. Названий суд ухвалою від 11 вересня 2017 року,

залишеною без змін постановою Харківського апеляційного суду від 10 червня 2019 року, задовольнив заяву Публічного акціонерного товариства „ОТП Банк“.

Не погоджуючись із вказаними судовими рішеннями, Блага І.О. звернулась до Верховного Суду у складі судді Касаційного цивільного суду, який ухвалою від 31 липня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження в частині поновлення строку для пред'явлення виконавчого листа до виконання, оскільки відповідно до статті 389 Кодексу ухвала суду першої інстанції про поновлення строку для пред'явлення виконавчого листа до виконання та постанова апеляційного суду, прийнята за наслідками апеляційного перегляду вказаної ухвали, не входять до переліку судових рішень, які можуть бути предметом касаційного оскарження.

Блага І.О. вважає, що оспорюваними положеннями Кодексу було обмежено її право на касаційне оскарження судового рішення, а також порушено рівність її прав порівняно з правами інших суб'єктів в аналогічних справах.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на

думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Блага І.О., стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, обмежилася лише цитуванням норм Конституції України, Кодексу, судових рішень, ухвалених у її справі, посиланням на практику Верховного Суду в інших справах, не вказавши, яким чином порушуються положення Конституції України у її справі. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту Кодексу без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень частини першої статті 389 Кодексу.

Крім того, аналіз матеріалів справи дає підстави для висновку, що Блага І.О., обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Кодексу, висловлює незгоду із законодавчим регулюванням процесу оскарження ухвали суду та застосуванням положень частини першої статті 389 Кодексу в судових рішеннях у її справі. Однак вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Благої Інни Олексіївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

